

Lovas István: Nincs párhuzam

2015 május 24. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

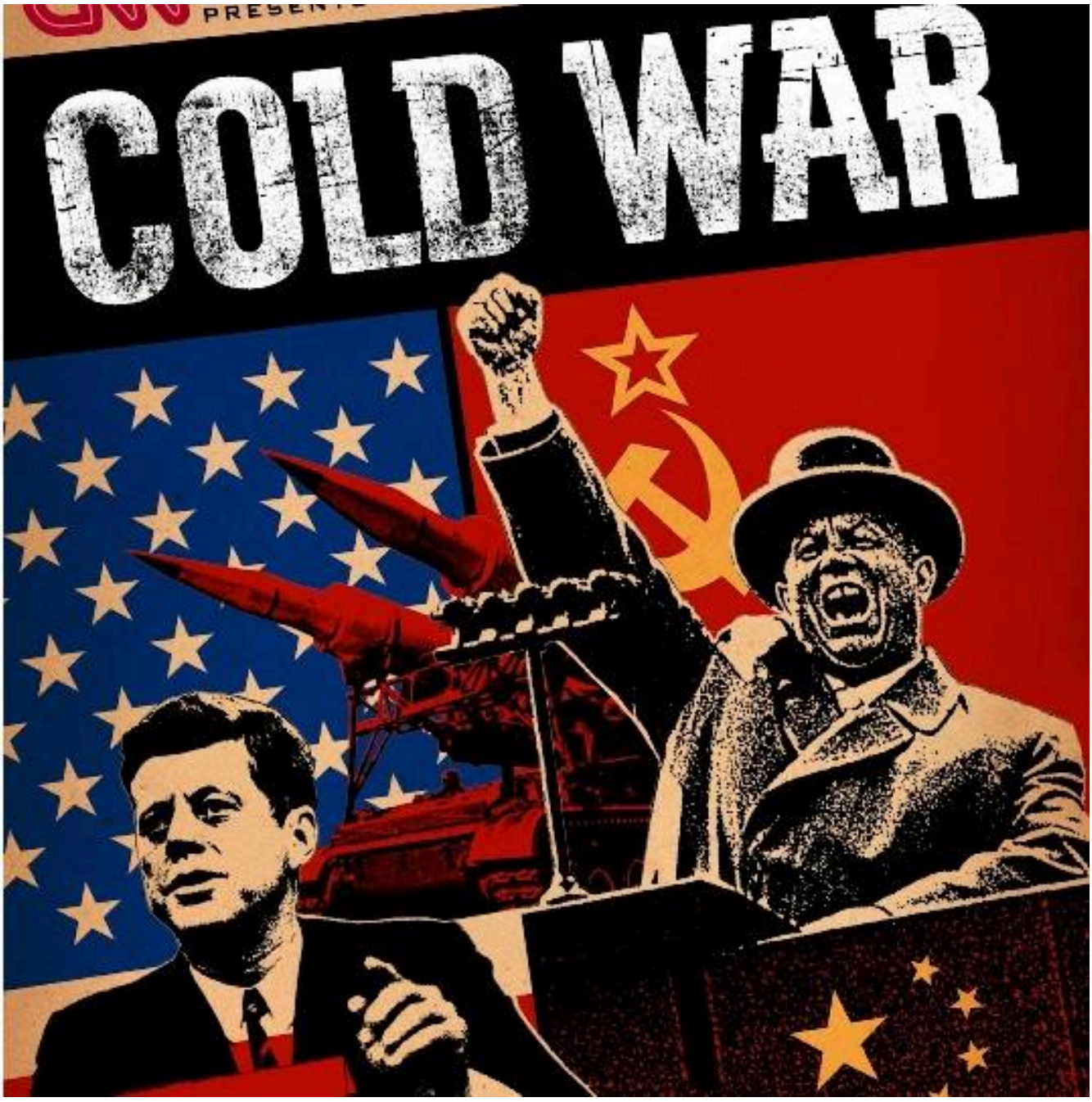
- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

"A magyar menekülteket pozitívan fogadták, mert szovjetellenes politikai jelképeknek tekintették ?ket.” Korabeli kanadai lap: „A nagy számú magyar menekült befogadása el?segítette Kanada ideológiai, gazdasági és faji érdekeit”.

A menekültkérdés drámaian növekv? kezelhetetlenségére egyre több állam ébred rá. Hogy mi vár ránk, csak egyetlen el?rejelzés: az amerikai Nemzeti Tudományos Akadémia egyik 2011-es tanulmánya azt vetíti el?re, hogy mintegy kétszáz millió ember kelhet útra a klímaváltozás miatt. Többségük a Szaharától délre fekv? országokból indul el.

Akkor, amikor a világ népei, messze választott politikusaik el?tt járva, a bevándorlást drasztikusan csökkenteni akarják. Magyarországtól Amerikáig, ahol egy tavaly augusztus 6-án nyilvánosságra hozott Reuters/Ipsos felmérés szerint a megkérdezettek 70 százaléka szerint az illegális bevándorlás fenyegeti az amerikai életmódot és súlyosan terheli az amerikai gazdaságot.

Amikor politikusaink a földrészünket egyre nagyobb hullámokban elér? migránsok ellen intézkedéseket sürgetnek, elhallgattatásukra nem egyszer bedobnak egy ultrahatásosnak gondolt ellenérvet. Azt, hogy bezzeg az ’56-os magyar forradalom menekültjeinek tömegét a Nyugat tárt karokkal fogadta.

Szerdán az Európai Parlamentben Guy (ejtsd: Gí) Verhofstadt, az EP liberális frakciójának elnöke a t?le megszokott hadonászásokkal kísérve ezzel a végs? tromffal támadta a jelenlév? magyar miniszterelnököt és a bevándorlásról rendezett konzultációját.

E blöffre eddig mintha nem lettek volna eddig ellenválaszok. Holott er?s ellenérvek vannak.

Ugyanis a vérbefojtott forradalom után és a várható megtorlás el?l menekül?ket a Nyugat nem csak rendkívüli bánásmódban részesítette, de befogadásuk megkönnyítése és felgyorsítása érdekében tett lépései a menekültügyekben máig ható fordulópontot is jelentett. És most kínos tények következnek a hamis párhuzamot er?ltet?knek.

Az ötvenes években javában folyt a hidegháború. Vagyis a két, egymással szemben álló világrendszer, az atomhatalmak vezette szabad Nyugat és a szintén nukleáris fegyverekkel állig felszerelt szovjetrendszer élet-halál harca.

Ebben az id?ben a bevándorlási törvényeket Nyugaton szigorították.
1953-ban például a hivatalát elfoglaló Dwight Eisenhower amerikai elnök egy csapásra megszüntette az addig az amerikai-mexikói határt illegálisan átlép? 3 millió ember beáramlását az Egyesült Államokba. Itt lépték át a határt az életüket veszélyben látó kis, közép-amerikai államokból menekültek is.

1954. június 17-én indult az „Operation Wetback” (a Rio Grande határfolyón át az Egyesült Államokba szököttek elleni hadm?velet), melynek során egyetlen hónap alatt Kaliforniában és Arizonában ötvenezer illegális menekültet tartóztattak le és dobtak vissza a határon. Szeptemberben 80 ezer illegális menekültet tartóztattak le Texasban. A letartóztatástól való félelem miatt ugyanakkor 700 ezren önként hagyták el az Egyesült Államokat. Több tízezer törvénytelen migránst 750 kilométert hajózva a mexikói Vera Cruzban szállították partra, nehogy könnyen újra megkíséreljék a határátkelést.

A magyar szabadságharc leverése után menekül? 200 000 embert egészen más helyzet várta. A Nyugatnak rossz volt a lelkiismerete, mert sem Amerika, sem a NATO nem mert katonailag segíteni a magyar szabadságharcosokon, tartva az atomhatalom Szovjetuniótól.

A befogadási szabályokat a magyar menekültek kedvéért felrúgták vagy megkerülték. Ennek motorja az akkori osztrák belügyminiszter, Oskar Helmer volt, aki 1957. november 4-én sürget? táviratot küldött az ENSZ Menekültügyi F?biztosságának (UNCHR) és az Európai Migrációs Kormányközi Bizottságnak azonnali pénzügyi segítséget és azt követelve, hogy az Ausztriába menekülteket minél hamarabb engedjék tovább. A címzettek azonnal eleget is tettek a sürgetésnek. Az UNCHR akkor úgy értelmezte a menekülttörvényt (UNCHR, Refugees, 144/3. sz., 2006, 9. oldal), hogy mivel „a magyarokat els? pillantásra fel lehet ismerni”, nincs szükség egyenkénti sz?résre, hanem tömegesen be lehet fogadni ?ket. „Ez az értelmezés azóta menekültek tízmillióit segítette”. A segítségben oroszlánrésze volt a Vöröskeresztnek is. amelynek brit tagozata például egyetlen napon, 1957. december 14-én, 7500 magyar menekültet vitt az Egyesült Királyságba. „Számos állam példás gyakorlatiasságról tett tanúbizonyságot – széttépve saját bevándorlási törvényeit, vagy utat találva megkerülésükre csak azért, hogy minél több menekültet fogadhasson be”, olvashatjuk az idézett tanulmány ugyanazon oldalán.

A kanadai Brit Kolumbia tartomány például a Soproni Erdészeti Technikum 500 menekült tanárát és diákját repültette át Ausztriából. „A magyarokkal kapcsolatos tennivalók nyomán számos új m?veleti normát vezettek be, melyek ma is érvényesek – nem utolsósorban a koordináció terén”. (I.m., 11. old.).
Tavaly decemberben napvilágot látott egy kiváló tanulmány, melyet Bobby Thomas Cameron kanadai egészségügyi szakért? készített az ’56-os magyar menekültek befogadásáról Kanada legkisebb tartományába, Prince Edward Islandre. Összefoglalójában hangsúlyozza, „a magyar menekülteket pozitívan fogadták, mert szovjetellenes politikai jelképeknek tekintették ?ket.”

A kanadai hatóságok a magyarok befogadásának gyorsítása érdekében megnövelték a bécsi kanadai nagykövetségen a bevándorlási tisztvisel?k számát. A kanadai nyilvánosság hatalmas érdekl?déssel és rokonszenvvel várta a szovjetek ellen felkel?k országából érkezett, jól képzett menekülteket, mert – idéz a szerz? egy 1997-es, nem igazán mindenhol píszí nyelven írt tanulmányból – „a nagy számú magyar menekült befogadása el?segítette Kanada ideológiai, gazdasági és faji érdekeit” és a küls? és bels? kommunista elnyomóikkal szembeszálló országból érkezettek letelepítésével Ottawa „meger?sítette saját demokratikus értékeit”.
A II. világháború vége óta a magyar menekültkontingens jelentette a Kanadába érkezett legnagyobb bevándorlási hullámot, amely „mérföldk?” volt az ország bevándorlási történelmében.

Több akkori újságban nyilatkoztak kanadai kormányzati képvisel?k, akik szerint a magyarok „els?rend? kanadaiakká” válnak. A magyar menekültek „kit?n? emberanyag, jó megjelenés?ek és egészségesek”, hangoztatta egyikük. Az újságok véleménycikkei pedig a magyar migránsokat a kialakult dráma szerepl?ivé téve „szenzációvá tették a hidegháborút, segítve a demokrácia melletti világméret? harcot és a kommunizmus aláásását”.

Aki az ’56-os magyar menekültek esetét párhuzamba állítja a hozzánk most növekv? hullámokban beáramló, javarészükben saját okmányaikat jó el?re megsemmisít? bevándorlókkal és társaikkal, az hazudik.

És véletlenül balliberális.

Lovas István - (Magyar Hírlap, 2015-5-23)

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló